

hic allegatis, ad inuicem sibi contrarijs, cum ibi tenuerit. Dec. delictum furti, quo imponitur pena furcarum, maius est homicidio, quod puniri debet pena capitis, & sequitur Soc. concludendo, homicidium dolosum maius delictum esse, quam furtum; & quod maioritas pœnæ ad cognoscendam maioritatem delicti attendi nõ debet. Sed utrum sit publicum, & priuatum delictum, et si statutum alterat penam delicti, natura ipsius delicti non immutatur, vt latè ibi per eum nu. 98. Baiard.

c Respondit sibi videri atrocita. Adde, aliud atroc delictum hic non tactum, à Senatu tamen declaratum infra in §. Blasphemia, verfic. sed nunquid ad fin. Item homicidium fqualificatũ, vt in Episcopo, vel Cardin. dicitur atroc, iuxta Dec. in l. consilij nu. 5. ff. de reg. iur. Item incendium, infra q. 24. verfic. penul. ad fin. Et aduerte, quod in atrocioribus, & exceptis dictum socij criminis facit iudicium, licet alias secus, infr. q. 21. verfic. si verò quæris, ibi. Tu dic, quod in d. sicque confessus, vel conuictus de crimine assassinij, q. eit de atrocioribus interrogatur nõ soium super socijs, & proceditur in d. q. 21. sed etiam interrogatur super alijs criminibus, de quib. contra reũ nulla subsunt indicia; sic in furto, s frofatione anonæ, & salis seruati dixit infra q. 64. verfic. Successiue quæro ad fin. Itè in atrocissimis puniuntur affectus, sicut effectus, seruata tamen distinctione, de qua infr. q. 92. verfic. Scias tamen ad med. Fallit in Sodomia. §. Sodomia, verfic. fin. Item in atrocib. debet Iudex originis, & domicilij transmittere reum ad Iudicè loci delicti, infra q. 38. verfic. Est autem ad med. Inimicus autem etiam in atrocioribus repellitur à testificando infr. q. 24. verfic. Item quæro, sed in minimè atrocibus, quid seruatur, & quid si quis repertus fuerit in domo cum animo futradij, Boer in Addit. Dim. de leg. Nemo potest, littera A. de reg. iur. in 6. Bart. in l. vulgaris, §. qui furti nu. 2. verfic. Adde quod fur. infr. q. 90. verfic. fin. Alex. de Neuo inter cons. crim. diuers. conf. 88. in fin. Text. in d. l. vulgaris, §. qui furti, ff. de furt. Foller. in Addit. ad Marant. par. 3. sub tit. an sit iudicium ciuile, vel criminale. sub num. 70. Gramm. decis. 2. nu. 11. in fin. alij casus atroces, qui sint d. q. 64. verfic. Dictum socij: Item atroces casus gratiæ seruati Regiæ Maieftati habentur in nouis Constitutionib. fol. 39. latè per Menoch. de arbit. iud. lib. secundo cent. 3. caf. 266. & casu 273. per to-

quantitas delicti. Et idèo tanto grauius delictum iudicari debet, quanto grauior pena pro eo imposta reperitur. Et hæc fuit opinio Bart. in l. leuia, circa princ. ff. de accusat. Et hanc dicit esse communem, & regularem theoreticam Soc. consil. 157. nu. 5. lib. 2. Circa quod tamè vltra illud elegans consilium Soc. vidèdum est etiam consil. Barb. 48. lib. 2. & Dec. consil. 65. Superioribus diebus Senatus noster interrogatus a Serenissimo Rege, qua viderentur delicta atrocita, Respondit sibi videri atrocita hæc, quæ sequuntur: Rebellio, Lesa maieftatis, Homicidij ex proposito commissi, Falsificationis monetæ, Tertij homicidij, scilicet commissi ab eo, qui alia duo homicidia prins commississet, etiam si pro eis condemnatus non fuisset: Vulneris illati proditorie cum sclopo rotato, etiam si mors non sequatur: Tertia tonsationis, seu diminutionis monetarum: Raptus virginis honestis parentibus orta etiam si copula non sequatur: Vnus reuerens cum sacra virgine in habitu intra monasterium degente, Sodomia, Fa mosorum latronũ in vijs grassatio, & Falsificatio sigilli Principis, aut Senatus. Et hæc opinio Senatus placuit Regi nostro, & idèo in hac pronuncia seruanda esset pro lege. Ego autem dico: quod omnia delicta, pro quibus a lege, vel statuto imponitur simpliciter pena mortis naturalis, vel ciuilis, s. treremum perpetuò, et talis pœna est in vsu, vt a iudicibus imponatur, & exequatur, dicuntur graua,

15 tum. Item f. sacrilegium atroc dicitur, Menoch. vbi supr. 86. nu. 2. lib. 1. & generaliter dicit, quod f. cum pena mortis indicitur, delictum dicitur atroc, Menoch. d. tract. lib. 2. centur. 3. casu 286. nu. 7. in fin. Alexand. consil. 13. nu. 13. uol. 6. etiam in congregatione hominum armatorum referente Crauet. consilio 224. in princip. 17 Item in atrocibus mādatum reuocatum etiam re integra nõ effugit mandantem à pena extraordinaria: Menoch. vbi supra centur. 4. caf. 352. sub num. 8.

18 Et ex circumstantijs iudicari solet, Menochius vbi supra quæstione 86. libro primo, numero vigesimo, & Crauet. consilio 220. ut ibidem.

Item, Adulteriũ, prout etiam assassinium dicitur atrocissimum, Grammat. decisione secunda, numero 24. & 25. Aduertetamen, quod omnes atrocitatis habet gradus inter se, vt per Boer. decis. 168. numero 168. Drog.

d Rebellio. Hic casus, & alij sunt hi, qui enumerantur in ordinib. Vormaciæ, & Segouizæ, vt in nou. ordinibus Senat. pri. loco impressis folio 14. & 3. a tergo, & videudus erit Gall. de pace publ. lib. 1. cap. 14. nu. 19. Ref.

e Et hæc opinio. Et secundum authorè, atq; Far. sup. nu. 89.

f Ego autem dico. Ad idem vi. per Lancello. in suo pætorio titulo de iniuriantibus n. 8. 9. & 11. per totum. Giach.

20 g **Quinimò etiam secundum ius.** Adde f. quod hoc dictum, quod propter enormitatem delicti aliquando licitum est iura transgredi, habet locum in maioribus Magistratib. tantum; secus autem in minoribus, ut sũt Potestates, et Iudices tertarum, qui iurāt seruare leg. & statuta: nam tales non possunt leges, statuta, nec consuetudines transgredi, laf. in §. ex maleficijs num. 15. de actionib. ubi dicit, hoc dictum, perpetuò cordi tenendum, quem sequitur Marfil. in practic. crimin. in §. Diligenter, numero 176. Et hoc dictum procedit in causis arduis, quæ concernunt bonum statum reipublicæ, Salicet. in authent. hodie, C. de iud. quem sequitur Gramm. vot. 30. numero 15. & ad hanc regulam, quod propter atrocitatem, & enormitatem delicti liceat iura transgredi, uide etiam Iason. in l. prima, in princip. C. de precib. Imper. offeren. Tiraquell. de pœn. caus. 49. num. 16. cum pluribus sequentibus, & usque ad finem causæ, sed Roman. in repet. leg. si verò, §. de uiro, fallen. 46. ff. solut. matrim. non tenet dictom Innoc. sed dicit,

quod

quod tunc debet superior consuli: & hoc arbitrò tutius esse, & quod magis placet Principi, si periculum non esset in mora; & qui maiores magistratus dicantur, vide Iason. in d. authent. verum distinguit Barbat. in rubr. qui admitti, quod si de facili recurri potest ad superiorem consulendus est, aliàs potest iudex eo inconsulto leges transgredi: Tiraquell. vbi supra. num. 19. vbi ponit quattuor, & viginti casus, in quib. propter atrocitatem scelerũ licet iura transgredi. Baiard.

h Sed certè apud nos.] Regulariter tamen contrarium verum est etiã in crimine lesæ Maieftatis, & contrariatur infra q. 64. verfic. dixit etiam ad fin. Drog.

21 i **Est etiam communis regula.]** Adde f. circa istam regulam nõnullas fallent. quas ponit Iaf. in allegata l. si mora, numero 25.

22 Item f. adde, quod delictum, quod committitur omitendo, non puniuntur criminaliter, secundum Bal. in l. data opera, col. 2. verfic. distinguo, C. ijs, qui accus. non poss. & decis. Pedemont. 71. num. 73. Sed vide Iaf. in dicta l. si mora, num. 23. cum seq.

Hanc partem defendit Tiraquellus vbi supra. causa 44. aduersus Iasonem tenentem grauius peccatum esse omittere, quam facere, vbi pro vtraque parte adducit iura, & authoritates, vt videri potest, ex cuius etiã dictis videtur colligi hoc.

23 non procedere in iudice, qui puniunt, ita omitendo, quam faciendò, & ut numero secundo, & 62.

24 Item f. adde, quod delictum factum per pecuniam, est maius delictum, quam illud, quod fit gratis, Ana. & Fely. in c. si cut dignum. §. in super de homicid. Baiard.

k Quod committitur.] Delictum faciendò reputatur grauius, quam omitendo Farin. d. q. 18. nu. 22. Ref.

l Maleficiũ.] Obiter hic scias, f. quod malefici sunt, qui occidunt aliquem incationibus, & artibus malis, & isti capiuntur, vt per pract. Carer. pag. mibi 66. sub nu. 102. Itè de eorum pœnis etiam ex vtroque iure. Item de pena mathematici, & quis dicatur mathematicus Item an Inquisitor hæreticæ prauitatis cognoscat contra fortilegos, & quando.

Item an Astrologus puniatur, & an Astrologia sit prohibita. Item an hæreticum sit credere inclinationes astrorum, & an vera sit scientia, & cum peccat exercens, ibidem habes plenè. Item vi. in Indice lib. prohib. reg. 6. & fusius in direct. Inquisit. & in Schol. Reg. & in Repert. Inquisit. Giach.

26 **Sed quæro nunquid.]** Adde f. quod maleficiũ, strictè loquendo, nõ continet delictum, quod est in omitendo; sed solum modò quod est in faciendò, Bald. in lignorantia, num. 2. C. de crim. stellation. Baiard.

m Comittitur verbo.] Farin. in sup. alleg. q. 18. nu. 4. Ref.

n Dicitur à male faciendò.] Vide fol. 101. in c. nonnulli col. mibi 12. de rescrip. Alex. cof. 77. nu. 10. vol. 1. Drog.

o Contumacia dicatur.] Farin. vbi sup. nu. 28. & q. 103. nu. 198. volum. 4. Ref.

p Sed certè hæc opin.] Contrarium tamè, quod videlicet probatio, quæ fidei contumacia tantum non sit propria, vt hic dicitur, firmat Iaf. in §. præ iudiciales n. 71. in sit. de action. dixi infra ad quæstionem quadragessimã quartam, verfic. licet autem; facit nihilominus pro hoc dicto, quia stante statuto, quòd bannitus possit impudè offendere, tale statutum habet locum etiam contra bannitum in contumaciam infra quæst. 36. verficul. Item quæro quæstio. 21. verficul. dixi etiam: vide Antonium de Bonghis, inter consil. crim. diuers. conf. 97. sub numer. 24. volum. 2. an autem bannitus per solam contumaciam, vt in fin. huius verficuli, possit impudè offendere, vide Cottam in suis memorab. in verbo, Bannitus, qui in ciuitate ad finem, latè Chartar. execut. sent. c. i. numero 43. cum sequi. vide Menoch. de arbit. iud. libro 1. quæst. 7. numer. 13. & dum in fin. hic ait, Quod contemptus f. iudicis dicitur delictum; Declara vt per Crauet. conf. 254. sub nume. 2. ibi, secus in contumace, qui Iudici non parer, postquã comparuit: & ita declaranda venit Constitutio Ducalis Parmæ, Della pena a chi vuole prima offendere con l' armi. Cap. 24. ibi. Intendo però che que stitali: Cui adde etiam Menoch. de arb. iud. lib. 1. quæst. 90. numero 42. Consideratur autem Iudicis contemptus, vt

per Oct. Vulpellum consil. crim. 139. per totum. Drog.
 18 Sed certe licet hac opinio.] Adde, † quod idem tenet Bart. in l. omne delictum, ff. de re milit. & Nell. de bannitis in 2. par. secundi temp. q. 69. Sed de ista quaestione, vide nouissimè tradata per Menochium in comment. praesumpt. lib. 2. praesump. 70. vbi latissimè, & per Farinac. var. quaest. in q. 11. num. 93. qui sequitur D. Clarum, & num. 97. vers. sexto aduertatur.
 Item adde, quod citatus pro aliquo maleficio si comparuerit in iudicio, & omnia contenta in inquisitione negauerit, & suas exceptiones, & defensiones proposuerit, & postea iterum citatus non comparuerit, & bannitus fuerit, potius dicatur bannitus ob contumaciam, quàm ob maleficia: & ideo non poterit impunè offendi, stante statuto, quòd bannitus impunè offendi possit, Cirt. Sen. conf. 59. num. 17. Baiard.

difficultate posset obtineri in practica; nam stantibus Statutis, vel consuetudine, quod contumax habeatur pro praesente, & confitente, Credo, quòd bannitus pro delicto in contumaciam, possit proprio dicitur bannitus ex maleficio s Non enim eo casu bannitur, vel condemnatur reus propter contumaciam, sed propter delictum, cuius plena probatio resultat ex contumacia: Tanto magis quia videmus, quod communis vsus loquendi ita interpretatur, vt ille dicatur bannitus de maleficio, qui citatus pro maleficio non comparet, prout atte-

q Pro delicto in contumacia.] Rouescal. ad Baldum dicto consil. 193. Ber. Ros.
 29 r Contemptum.] Adde, † quod quis dicitur contemnere, quando voluntas dirigitur, vt nolit obedire, quia spernit potestatem praecipientis, Riminaldus iunior in consilio 707. numero vigesimo, uolunt. 9. Baiard.
 f Criminaliter puniri.] Hic scias, quòd quando † contumacia non est notoria, tunc non potest quis multari, nisi praemissa citatione communi, dixi in collecta mea commun. opinion. cap. contumacia, num. 3.
 t Et potest puniri.] Poterit etià † carcerari facere iudex nò praestantem sibi reuerentiam uerbis, uel factis, per Homo de syndicat. Giach.
 statur Salycetus in Rubr. C. de crimin. stellion. circa finem. Et ita pluries uidi iudicari: & ego etiam si casus contingeret, ita iudicarem. Scias autem, quòd ubique contumacia alicuius haberet admixtum contemptum iudicis, eo casu talis contumacia diceretur esse delictum, & posset ex ea criminaliter puniri. Ita dicit gl. in l. mica, §. fin. in gl. magna, in fin. ff. si quis iudic. non obtemp. quam dicit esse communiter approbatam, Claud. in d. l. si mora, num. 19. Contemptus enim Iudicis dicitur delictum, & potest puniri. Et hoc generaliter praemissa sufficiant, nunc de singulis criminibus specialiter videamus.

S. ADULTERIVM.
 S V M M A R I A.
 Ex Claro.

- 1 Adulterij accusatio mult pliciter proponi potest.
- 2 Adulterium quot modis committi potest.
- 3 Et cum meretrice nupta dicatur adulterium committi.
- 4 Et an adulterium sit crimen priuatum.
- 5 Et an in crimine adulterij lata culpa aequiparetur dolo. Remissiuè.
- 6 Et an possit puniri et per iudicem Ecclesiasticum, Remissiuè.
- 7 Et quae sit pena adulterij.
- 8 Et an habeat locum in sponsa.
- 9 Et quid in Iudeo.
- 10 Et an pluries cum vna adulterium committens, dicatur plura adultera commisisse.
- 11 Adulter in actu adulterij a patre deprehensus potest impunè occidi. Remissiuè.
- 12 Propter adulterium potest agi ad separationem thori.
- 13 Et an teneatur eo casu maritus uxori dotem restituere.
- 14 Et quid si deinde compertu fuerit matrimonium fuisse nullum.
- 15 Uxor propter adulterium amittit dotem, & bona paraphernalia. Et an in praedictum patris, vel filiorum suorum.
- 16 Et an uxor amittat dotem propter osculum.
- 17 Et an facta separatione thori maritus teneatur alere uxorem.
- 18 Maritus sciens uxorem esse adulteram, si cum ea se carnaliter commisceat, an uideatur adulterium illi remisisse.
- 19 Exceptio adulterij in causa ciuili repetitionis dotis, quando, & per quos opponi possit. Remissiuè.
- 20 Crimen adulterij praescribitur quinquennio. Ex Additionibus.
- 1 Adulter, & adultera an possint in eodem libello accusari.
- 2 Uxor accusatur de adulterio, licet adulter ignoretur.
- 3 Adulter an possit accusari in vno libello, et adultera in alio.
- 4 Inscriptio ad penam talionis non est in vsu.
- 5 Impubes non potest accusari de adulterio.
- 6 Iudex procedit ex officio in crimine adulterij, vel stupri accusatore desistente, vel mortua, etiam stante statuto, quòd sint querela procedi non possit.
- 7 Iudex contra uxorem procedit, adultero tantum per maritum accusato.

- 9 Iudex habet facultatem a statuto inquirendi de omnibus delictis non potest de adulterio inquirere, constante matrimonio.
- 10 Iudex procedit in crimine adulterij deducto in iudicio, non obstante concordia partium.
- 11 Maritus habens concubinam non potest accusare de adulterio.
- 12 Sententia lata super adulterio valet, licet de stupro solus fuerit probatum.
- 13 Maritus an post accusationem possit a pena adulterij uxorem liberare.
- 14 Adulterium quando dicatur crimen publicum.
- 15 Maritus quibus casibus non possit uxorem de adulterio accusare.
- 16 Bastardus quando possit institui.
- 17 Adulterij specialia.
- 18 Uxor non excusatur a pena adulterij propter non redditum sibi debitum a marito.
- 19 Uxor debet alimentari pendente adulterij quaestione.
- 20 Uxor accusata a marito de adulterio quado possit torqueri.
- 21 Et pro adulterio tota familia potest torqueri.
- 22 Uxor potest accusari de adulterio etiam cum Papa commissio.
- 23 Adulterium non dicatur commissum cum dolo, & fraude, si probetur mulieris uoluntas.
- 24 Adulterium, siue fornicatio totam cognationem denigrat.
- 25 Adulterium an committat cum soluta credent accedere ad nuptam, vel contra remissiuè.
- 26 Adulterium etià dicitur, quando coningatus coit cum soluta.
- 27 Et an stuprum possit appellari remissiuè.
- 28 Adultera cum meretrice nupta commissum an sit punibile. Et quid si eum adulterio concurrat incestus. ibidem.
- 29 Et quae dicatur meretrice.
- 30 Adulterium an sit crimen priuatum.
- 31 Iudex Ecclesiastic. an possit procedere ex officio in crimine adulterij, incestus, stupri, & fornicationis, stante constitutione Marchiae, quod certè personae ad accusandum admittantur.
- 32 Et an dicta constitutio habeat locum in huiusmodi criminum attestacione.
- 33 Lata culpa in adulterio non aequiparatur dolo. Uxor non priuatur dote ob adulterium ignoranter commissum. ibidem.
- 34 Adulterium, stuprum vel inonestas mulieris an possit probari per testes singulares.

Adulter-

- 35 Adulterium ex quibus actibus probetur remissiuè.
- 36 Et quas probationes requirat.
- 37 Maritus accusando uxorem de adulterio non debet intendere publicam uocem, & famam.
- 38 Adulterium quot modis probari possit remissiuè.
- 39 Et quibus coniecturis probetur, & praesumptionibus.
- 40 Adulterium probatur coniecturis, & fama publica.
- 41 Adulterium non probatur sola mulieris confessione.
- 42 Et confessio adulteri carentis genitalibus non nocet.
- 43 Adulterium probatur per testes, qui uiderunt adulterantes per foramen.
- 44 Adulter, & adultera non puniuntur pena statuti, nisi probentur esse in matrimonio.
- 45 Iudex secularis an possit adulterij iudicium prosequi, si opponatur matrimonium esse nullum.
- 46 Et an de matrimonio possit incidenter cognoscere.
- 47 Clericus iactans se commississe adulterium quomodo puniatur.
- 48 Stuprum quando non sit punibile.
- 49 Adulterij pena qua sit in Regno Neapolitano.
- 50 Et quae in Flandria.
- 51 Mulier pena adulterij puniri nò potest, si existente fama publica de morte mariti adulterium committat.
- 52 Mulier cum Clerico adulterium committens, non puniatur a Iudice seculari.
- 53 Adulterij pena ex auct. sed hodie C. de adult. non seruatur.
- 54 Et illa pena non haberet locum, quando actum esset ad separationem thori.
- 55 Uxor adultera an, & quando a merito in uinculis detineri possit, remissiuè.
- 56 Adulterij pena non est puniendus, qui coactè adulterium commisit.
- 57 Adulterij pena diuersa.
- 58 Adulterij non uolenti pena de consuetudine est pecuniaria.
- 59 Et Roma est capitalis per constitutionem Sixti P. P. Qu. un.
- 60 Adulter iniuste punitus non recuperat penam solutam.
- 61 Adulterij pena punitur accedens ad solutam credens accedere ad nuptam, vel e contra.
- 62 Maritus uxorem adultera accusans a Iudicib. deideri solet.
- 63 Maritus committens homicidium propter uxoris adulterium punitur.
- 64 Et potest ordinare uxori, vt fingat praebere aures adultero, interim se praeparare ad offendendum.
- 65 Testis esse non potest in testamento damnatus de crimine adulterij, & repetundarum.
- 66 Tortura locus non est in adulterio sine vi commissio stante consuetudine, quòd punitur pena pecuniaria.
- 67 Adulterium, & incestum simul committens qua pena punitur, stante vno statuto, quòd pro adulterio soluat 25. floren. & altero, quid procedatur de similibus ad similia.
- 68 Adulterij pena diuersarum nationum remissiuè.
- 69 Adulterij pena quandoque est arbitraria.
- 70 Filius adulterans uxorem patris amittit etiam priuileg. filiat.
- 71 Adulterium in matrimonio uero, vel putatum, eadem pena punitur.
- 72 Adulterij conatus pena arbitraria punitur.
- 73 Et quae dicatur adulterij attentatio.
- 74 Et quis dicatur alterius uxorem sollicitare.
- 75 Adulterium committens mulier propter munera, an dicatur iniuria peccare. Et dans munera an pena statuti contra adulterantem in uitam puniri debet, num. eod.
- 76 Et quid in practica.
- 77 Adulterari mandans qua pena sit puniendus.
- 78 Pax non dicitur rupta propter adulterium.
- 79 Adultera penam adulterij non emittit ob scuitiam uiri.
- 80 Et famis necessitate, vel paupertate non excusatur.
- 81 Adulterans mulierem bannitam etiam cum vi, nulla pena punitur.
- 82 Adultera reperta in fragranti est infamis ipso iure, secus in adultero.
- 83 Lex canonica in adulterio seruanda est.
- 84 Adulterij pena an debet locum in sponsa, remissiuè.
- 85 Statutum puniens adulterium, vel stuprum, pena pecuniaria comprehendit etiam iudeos.

- 86 Et quomodo intelligatur non distinguens an sit nupta, vel meretrice, remissiuè.
- 87 Et huiusmodi statutum habet etiam locum in Christiano iudeam adulterante.
- 88 Iudeus Christianam adulterans grauius est puniendus.
- 89 Thori separatio fit per quamcunq; fornicationem.
- 90 Et propter sodomiam.
- 91 Maritus non lucratus dotem propter uxoris adulterium facta ciuilitè matrimonij separationem à Iudice seculari.
- 92 Uxor de adulterio accusata potest obijcere paritatem criminis etiam post litem contestatam.
- 93 Uxor ob fornicationem mariti potest petere separationem thori.
- 94 Et quomodo probetur fornicatio, remissiuè.
- 95 Maritus quando lucretur dotem sine sententia Iudicis propter uxoris adulterium.
- 96 Uxor an possit propria auctoritate à marito expelli, vel se separare ob notoriam fornicationem, vel adulterium.
- 97 Et eo casu pendente. lue super restitutione dotis, maritus nò tenetur uxorem alere.
- 98 Adultero absoluto etiam adultera censetur absoluta. Et condemnatio adulteri non nocet adulterae, num. eod.
- 99 Uxor potest petere dorem, ac thori separationem, etiam si uir cum soluta coerit.
- 100 Uxor de nocte, ac per vim adulterata, non perdit dotem, nec alia pena punitur.
- 101 Adultera non perdit dotem putatiuam.
- 102 Maritus an lucretur dotem uxoris ob uerbera aufugientis, & adulterantis, remissiuè.
- 103 Mulier perdit dotem conuiuando cum extraneis, & interueniendo in ludis theatralibus. (remissiuè.)
- 104 Dos in quibus casibus propter adulterium non amittatur.
- 105 Mulier debent filium ex adulterio conceptum an teneatur reuelare remissiuè.
- 106 Filij quando teneantur alere matrem amittentem dotem propter adulterium.
- 107 Uxor dotem recuperat, & lucretur donationem propter nuptias facta thori separatione ob culpam uiri.
- 108 Uxor putatiua an perdat dotem propter adulterium.
- 109 Mulier inhonestè uiuens post mortem uiri amittit dotem de rigore. Item paraphernalia, & luca quacunque ex bonis mariti, num. eod. Item donationem sibi a marito factam, ac tutelam filiorum, num. eod.
- 110 Et an luxuriosè uiuens intra, vel post annum luctus priuatur filiorum successione.
- 111 Vidua an propter stuprum amittat dotem remissiuè.
- 112 Et quid de legatis sibi à marito factis.
- 113 Uxor an propter osculum amittat dotem remissiuè.
- 114 Mulier consentiens osculo, qua pena plectatur in Ciuitate Neap.
- 115 Mater, qua amisit dotem propter adulterium, an suscipere debet alimenta a filiis.
- 116 Adulterium an praesumatur ex solo osculo.
- 117 Adulterium probatur coniecturis, & praesumptionibus.
- 118 Maritus facta thori separatione tenetur alere uxorem honestè uiuentem.
- 119 Et ex superstite non potest aliam ducere.
- 120 Maritus recipiens uxorem adulteram, an uideatur illius mores praeteritos, & futuros approbare.
- 121 Maritus iurans de adulterio uxorem non accusare an teneatur seruare iuramentum.
- 122 Maritus nò potest uxori adulteranti parcere sub conuentione lucrandi eius bona.
- 123 Uxor cum uarito se carnaliter commiscet censetur ei iniuriam remisisse.
- 124 Maritus sciens, & non accusans uxorem adulteram, an leuocidij penam incurrat.
- 125 Uxor propter adulterium non amittit dotem in praenunciu patris, vel filiorum.
- 126 Adulterium exceptio an possit opponi per haeredes mariti, vel per filios contra matrem, remissiuè.

Adul-